

КУЋА МИШИЋА

ЛУНА-ПАРК

КАРИНА ШАПМАН

Садржај:

Сем и Јулија	6
Путујући луна-парк	9
Крпар	10
Кројач	12
Млекара	17
Књижара	21
Тајно скровиште	23
Кинески ресторан	25
Дадиља	28
Време је за луна-парк	30
Погоди конзерву!	32
Изгубљена дадиља	37
Ролеркостер	38
Кућа страве	43
Кафетерија	47
Ела и Боб	48
Вртешка	50
Аутодром	53
Повратак	57

Сем и Јулија

Сем и Јулија живе у Кући мишића, свету за себе. Јулија живи на шестом спрату, у стражњем делу куће. Тамо живи са својом мамом у станчићу. Нема оца, нема браће ни сестара, ни баку ни деку.

Јулија је баш радознала и веома тврдоглава. Не воли досаду, и чим се засити, креће у потрагу за новом авантуром. Њен другар Сем јој се увек придружи.

Сем живи у предњем делу Куће мишића. Тамо живи с татом, мамом, браћом и сестрама. Има баке и деке, тетке и стрине, и једног ујака. Сем је веома стидљив и послушан миш. Кад је с Јулијом, осмели се да проба нешто што се никад не би усудио сам. Понекад, кад Јулија нема довољно има Сем, и обрнуто – кад је Сем у оскудици, Јулија има за обоје.

Они су најбољи другари на целом свету.

Путујући луна-парк

Баш ту на главном тргу, испред Куће мишића, велика је гунгула. Читаво јутро пристижу камиони с грађевинским материјалом. Мајстори вредно раде, а тезге се пуне. Сви су притрчали да помогну и закуцавају греду по греду. Ролеркостер постаје све већи – док на крају није доспео чак до трећег спрата Куће мишића.

Сем и Јулија седе на скели и меркају.

„Огромно је!“, каже Јулија. „Никад нисам била на ролеркостеру, а ти?“

Сем и Јулија не могу да дочекају да се провозају. Постоји, међутим, један мали проблем – потребно је купити улазнице за луна-парк, а Сем и Јулија немају џепарац. „Можда можемо да зарадимо нешто новца“, предлаже Сем.

„Сјајна идеја!“, радосно ће Јулија.

„Онда сутра идемо да се забавимо!“

„Али како ћемо да зарадимо?“, копка Сема. Оба миша замишљено уздахну.

„Хајде да питамо Крпара, сигурно има неки послић за нас!“

Крпар

Сем и Јулија улазе у Крпареву радионицу. „Здраво, Семе, здраво, Јулија!“, поздравља их Крпар. „Какво изненађење!“

„Имате ли неки послић за нас?“, пита Јулија.

Крпар се хитро осврне око себе. „Све сам већ завршио. Или, чекај мало...“ Крпар издваја једну кутију с гомиле.

„Прошле недеље сам добио овај пакет. Обично све најпре разврстам – направим посебне гомиле папира, метала, тканине, међутим, ово је нешто посебно. Жао ми је да их бацим. А кућа ми је већ претрпана разноразним дрангулијама.“

Сем и Јулија знатижељно вуре у кутију. Унутра су један атлас, џиновска виљушка и калемови конца.

„Шта ћемо с тим?“, пита Јулија.

„Размислите коме би ово могло да затреба. Можете да продате уместо мене, а зараду ћемо поделити.“ Сему и Јулији се допала ова идеја. Кутију износе напоље и ваде предмете, један по један. Потом их пажљиво загледају.

„Калемови конца ће сигурно послужити кројачу“, закључује Сем. „А онај стари атлас можемо да продамо књижари.“

„А чему ли служи ова џиновска виљушка?“, пита се Јулија.

Сем није сигуран. „Можда је то виљушка неког џина.“ Сем и Јулија су се стресли од страха на саму помисао на то.

Кројач

ДИНГ-ДОНГ! Кад Сем и Јулија ушетају у кројачницу, огласи се звонце. Кројач диже поглед с тканине.

„Бонђорно, Семе! Ко ти то данас прави друштво?”

„Ово је моја другарица Јулија”, каже стидљиво Сем. Јулија радознало разгледа околу. Први пут се нашла у кројачкој радионици. Јулијина мама им сама шије одећу.

„Бонђорно, Ђулија! Ја сам Ђорђо!”, Ђорђо хвата Јулију за руку, па је пољуби. Јулија се кикоће.

„Желиш ли да сашијеш неку хаљину за своју другарицу Јулију?”, пита Ђорђо Сема. Сем се зацрвени.

„Не, Ђорђо!”, одговара Сем. „Имамо много калемова конца за продају. Желите ли можда да их купите?”

„Покажи ми”, одушевљено ће Ђорђо док завирује у Семову кутију. „Предивне боје! Купићу их.”

Потом застане, замисли се, па предложи: „Шта кажете на триста динара?”

„У реду”, одговара Сем.

Узимају новац и крећу ка вратима, кад Ђорђо пита: „Почели сте да правите сир?”

Сем и Јулија се збуњено погледају.

„Не правимо... Зашто то питаш?”, Јулија ће знатижељно.

„Шта ће вам онда ти велики ножеви за сир?”

„Ножеви за сир!”, узвикне Јулија изненађено.

„Мислили смо да је виљушка!”

„Хвала вам, Ђорђо”, каже Сем, „затребаће млекару.”

